

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 10Cb/141/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120275762
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Svrčková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2021:6120275762.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Renátou Svrčkovou v právnej veci žalobcu : Passerati, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, IČO : 52 309 304, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, Žilina, IČO: 36 864 455 proti žalovanému : KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO : 00 585 441, právne zastúpený JUDr. Felix Neupauer, advokát, so sídlom Dvořákovo nábřeží 8/A, 811 02 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, o zaplatenie 125,-eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 125,-eur, a to v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd žalobu v časti o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 125,- eur od 23.08.2019 do zaplatenia z a m i e t a .

III. Žalobcovi sa priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou postúpenou z Okresného súdu Banská Bystrica Okresnému súdu Žilina dňa 04.09.2020 sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 125,-eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 125,-eur od 23.08.2019 až do zaplatenia a nahradiť trovy konania.

2. Žalobca žalobu skutkovo odôvodnil tým, že dňa 04.07.2019 došlo v Ž. k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle značky R. Q., EČV: W., ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bol poškodený E.. O. H. J..S..Z..., O. : XX XXX XXX (poškodený). K vzniku spôsobenej škody došlo prevádzkou motorového vozidla Z. I., EČV: B., povinne zmluvne poisteného u žalovaného. Poistná udalosť je evidovaná pod č. XXXXXXXXXXXX. Poškodený nechal vykonať opravu uvedeného motorového vozidla, na ktorú bezprostredne nadväzovalo uzavretie zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. XX/XXXX zo dňa 08.07.2019, na základe

ktorej prenajal žalobca poškodenému náhradné motorové vozidlo značky Q. I., EČV: W., v čase od 08.07.2019 do 16.07.2019. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenému faktúru č. 0352019 zo dňa 16.07.2019, splatnú dňa 16.07.2019 na sumu 453,-eur. Uvedená suma je fakturovaná za obdobie od 08.07.2019 do 16.07.2019, t.j. 9 dní, pričom výška denného nájomného predstavovala 47,-eur. V sume 453,- eur je zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla vo výške 30,-eur. Poškodený zároveň dňa 16.07.2019 postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému, spočívajúcu v nároku na poistné plnenie vyplývajúce z poistnej udalosti č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 04.07.2019 z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom

náhradného vozidla vo výške 453,-eur, spolu s jej príslušenstvom a právami s ňou spojenými na žalobcu. Žalobca si uplatnil náhradu škody z postúpenej pohľadávky u žalovaného listom zo dňa 16.07.2019. Z oznámenia o poistnom plnení zo dňa 10.08.2019, zaslaného žalobcovi jasne vyplýva, že dňa 07.08.2019 došlo k skončeniu prešetrovania a následnému vybaveniu poistnej udalosti. Dňa 09.08.2019 žalovaný poskytol žalobcovi poistné plnenie za prenájom náhradného motorového vozidla vo výške 328,-eur. Krátenie poistného plnenia bolo zo strany žalovaného odôvodnené svojvoľným určením počtu dní nájmu vozidla na 8 dní a určením vlastnej dennej sadzby nájmu vozidla na 41,-eur/deň. Z predloženého výpočtu je zrejmé, že poistné plnenie bolo krátené aj o poplatok za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla vo výške 30,-eur. Náklady vo výške 453,-eur boli poškodeným vynaložené nutne a účelne, keďže bol po uvedenú dobu vylúčený z užívania poškodeného motorového vozidla. Cieľom náhrady škody je právo poškodeného na vrátenie vynaložených nákladov súvisiacich so spôsobenou škodou a nie je možné prenášať povinnosť úhrady nákladov na poškodeného, ak si ich sám nespôsobil. Žalobca si súčasne uplatňuje úroky z omeškania. Dňa 07.08.2019 bolo skončené prešetrovanie poistnej udalosti. So zvyškom poistného plnenia je žalovaný v omeškaní odo dňa 23.08.2019, nakoľko je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinností poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie. Žalobca považuje takýto postup zo strany žalovaného za nedôvodný, nakoľko došlo k neoprávnenému a ničím nepodloženému kráteniu uplatňovaného nároku. S poukazom na všetky uvedené skutočnosti je žalobca nútený obrátiť sa so svojím nárokom na súd. Uplatnený nárok vo výške 125,-eur spočíva v rozdieli sumy vo výške 453,- eur uvedenej na faktúre č. 0352019 za prenájom náhradného motorového vozidla a poskytnutého poistného plnenia vo výške 328,-eur.

3. Po vydaní platobného rozkazu v rámci upomínacieho konania (sp. zn. 11Up/668/2020 zo dňa 28.04.2020), žalovaný podal odpor proti platobnému rozkazu, v ktorom uviedol, že návrh žalobcu nespĺňa zákonné kritériá požadované ustanovením § 132 Civilného sporového poriadku, nakoľko podľa ods. 1 tohto ustanovenia sa v žalobe „okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh. Zároveň podľa ods. 2, opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy. Žalobca mal v žalobnom návrhu v časti opisu skutočností, z ktorých vyplýva uplatňovaný peňažný nárok, označiť a presne špecifikovať skutočnosti a dôkazy, o ktoré svoj návrh opiera. Žalobca pritom nešpecifikoval základné údaje, napr. o samotnom priebehu škodovej udalosti, o mieste a čase pristavenia a prevzatia náhradného motorového vozidla. Žalobca však údaje o týchto podstatných náležitostiach neuviedol, niektoré síce vyplývajú z príloh, čo však absolútne nie je, vzhľadom na znenie ustanovenia § 132 ods. 2 Civilného sporového poriadku, postačujúce. zo samotnej zmluvy o nájme nie je zrejmé, kto predmetnú zmluvu za prenajímateľa a nájomcu uzatvára. Imanentnou časťou žaloby je tvrdenie o existencii nájmu náhradného motorového vozidla v rozsahu 4 dní, ktoré je dokladované zmluvou o nájme a nutnosť tohto vzťahu je zdôvodnená čestným prehlásením zo dňa 16.07.2019, v ktorom poškodený vyhlasuje, že na zabezpečenie svojej podnikateľskej činnosti bol nevyhnutný prenájom náhradného motorového vozidla od 08.07.2019 do 16.07.2019, nakoľko až v ten deň bol doručený krycí list poisťovne, v zmysle čoho bol podľa žalobcu realizovaný nájom náhradného vozidla. S ohľadom na uvedené žalovaný poukazuje na skutočnosť, že žalobca predložil zmluvu o nájme, v ktorej podľa predloženého došlo dňa 08.07.2019 medzi žalobcom a poškodeným k dohode o prenájme náhradného vozidla, pričom podľa obsahu tohto dokumentu už pri jej uzavretí bolo dojednané, že nájom potrvá presne do 16.07.2019, pričom pri uzavretí tejto zmluvy nemohli zmluvné strany vedieť, kedy bude doručený krycí list žalovaného. Žalovaný má za to, že uvedenie presného dátumu skončenia nájmu už pri jej uzavretí zakladá dôvodnú pochybnosť o dôveryhodnosti zmluvy o nájme, nakoľko pri uzavretí tejto zmluvy nemohli zmluvné strany mať vedomosť o skutočnosti, ktorá mala nastať v budúcnosti 16.07.2019, že zmluva o nájme nemohla byť uzatvorená dňa 08.07.2019 tak ako to tvrdí žalobca, ale najskôr dňa 16.07.2019, čo zakladá dôvodnú pochybnosť o existencii, resp. realizácii nájomného vzťahu medzi žalobcom a poškodeným, nakoľko jediný dôkazný prostriedok o existencii tohto vzťahu je predmetná nedôveryhodná zmluva a súvisiaci preberací protokol. Žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný. Z uvádzaného skutkového stavu vyplýva, že poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre. Z uvedeného potom vyplýva, že poškodený predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu. Uvedené preukazuje žalobcom predložená (v rámci predmetného súdneho konania) faktúra, v zmysle ktorej subjektom zaviazaným na plnenie bol práve poškodený. Nakoľko poškodený predstavoval dlžníka žalobcu, nemohol so žalobcom platne uzatvoriť zmluvu o postúpení. Uzatvorením zmluvy o postúpení nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu (nakoľko uvedenú pohľadávku žalobcu pred jej cesiou poškodený žalobcovi neuhradil a teda mu ako

pohľadávka nevznikla), ale v uvedenom prípade došlo k postúpeniu záväzku poškodeného, ktorý v zmysle vystavenej faktúry predstavuje práve pohľadávku žalobcu. Inými slovami, uvedeným postúpením došlo medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom k postúpeniu pohľadávky žalobcu, čo je v rozpore s ust. § 524 Občianskeho zákonníka. K úhrade faktúry pritom v uvedených súvislostiach logicky nemohlo dôjsť ani na základe vzájomného zápočtu údajne realizovaného v žalobcom predloženej zmluve o postúpení, ako to uvádza žalobca. Vychádzajúc zo zmluvy o postúpení totiž jednoznačne vyplýva, že prejav vôle jej účastníkov najskôr smeroval k cedovaniu pohľadávky a až následne k započítaniu údajne vzájomných pohľadávok poškodeného a žalobcu. Ak teda poškodený nebol majiteľom pohľadávky voči žalobcovi pred jej postúpením, nemohol túto pohľadávku postúpiť na žalobcu a kauzálna žalobcovi následne nemohla vzniknúť pohľadávka voči poškodenému na zaplatenie odplaty za postúpenie, ktorú následne žalobca mienil použiť na započítanie. Z uvedeného potom vyplýva, že žalobca nemôže predstavovať aktívne vecne legitimovaný subjekt na strane žalobcu v predmetnom súdnom konaní. S poukazom na uvedenú argumentáciu viažucu sa k uzatvoreniu zmluvy o postúpení medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, týkajúcej sa nemožnosti uzatvorenia takéhoto zmluvného vzťahu, a to z dôvodu, že predmetom zmluvy o postúpení malo byť postúpenie pohľadávky zo strany poškodeného, ktorú žalobca ako veriteľ eviduje voči poškodenému ako dlžníkovi (t. j. neexistujúci predmet postúpenia), považuje žalovaný takýto právny úkon podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka za absolútne neplatný. Samotnému údajnému nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla uvádzajú, že jeho vznik žalobca neopiera o žiadne zákonné ustanovenie. Tento nárok voči žalovanému vyslovene zákon č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla neuvádza a takisto nevyplýva ani z Občianskeho zákonníka. Žalobca zároveň nijako nepreukázal, že poškodený bol náhradné vozidlo nútený užívať. V čestnom prehlásení poškodeného zo dňa 16.07.2019 poškodený uviedol, že od žalobcu mal prenajaté náhradné vozidlo z dôvodu, že jeho vozidlo bolo po poistnej udalosti v autoservise a v tomto období nemal možnosť použiť iné vhodné vozidlo a prenájom náhradného vozidla bol preňho nevyhnutný z dôvodu zabezpečenia podnikateľskej činnosti. Žalovaný v tejto súvislosti uvádza, že toto tvrdenie poškodeného nie je nijakým spôsobom špecifikované ani inak zdokladované, ide len o formulár, ktorý žalobca využíva vo viacerých súdnych sporoch. Žalovaný má za to, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno v otázke preukázania účelnosti nákladov na nájom náhradného vozidla. Vo vzťahu k výške a odôvodnenosti poskytnutého plnenia žalovaným sa odvolávajú na odôvodnenie v oznámení o poistnom plnení zo dňa 10.08.2019, v zmysle ktorého bol žalovaným priznaný denný nájom vo výške 41,-eur (vzhľadom na typ požičaného vozidla) v rozsahu 8 dní do ukončenia opravy MV, a to 08.07.2019, v zmysle údajov o dodaní služby plynúcich z faktúry vystavenej spoločnosťou Todos Žilina s.r.o. Z oznámenia sa teda žalobca preukázateľne dozvedel, z akých dôvodov a v akom rozsahu bolo poistné plnenie zo strany žalovaného poskytnuté. Žalobca pritom neuviedol ani nepreukázal žiadne nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali poskytnutie vyššej sumy, než aká už bola poskytnutá. Žalovaný uvádza, že namieta uplatňovaný úrok z omeškania, nakoľko má za to, že si splnil voči poškodenému všetky povinnosti, nakoľko poskytol, a zároveň uviedol, z akých dôvodov nebola uplatnená výška priznaná v plnom rozsahu. To, že žalobca sa nestotožňuje s takýmto odôvodnením, nemožno vykladať tak, že žalovaný si túto svoju povinnosť nespĺnil, a prijať záver, že sa tak žalovaný dostal do omeškania. Tento záver vyplýva aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR zo dňa 22.11.2018, sp.zn. 3Cdo/145/2017. Z tohto dôvodu majú za to, že akékoľvek ďalšie nároky žalobcu alebo poškodeného sú nepreukázané, neoprávnené a nedôvodné. Nárok na úhradu akýchkoľvek ďalších nákladov žalobca nijako nepreukázal.

4. Následne doručil vyjadrenie k odporu žalobca, v ktorom uviedol, že odpor podaný žalovaným považuje za nedôvodný a neopodstatnený. Žalobca odvodzuje existenciu svojej aktívnej legitimácie v predmetnom spore tiež od ust. § 524 Občianskeho zákonníka. Predmetom postúpenia je existujúca, resp. aspoň podmienene existujúca pohľadávka voči konkrétnemu dlžníkovi. Súdna prax v zhode s doktrínou vyvodila, že je dovolené postúpiť i pohľadávku budúcu, pokiaľ je určitá a identifikovateľná. Na postúpenie je spôsobilá aj pohľadávka, ktorej existencia je sporná alebo pohľadávka, ktorej vznik je viazaný na splnenie

podmienky, to všetko však za predpokladu, že OZ alebo iný predpis postúpenie niektorých pohľadávok nezakazuje. Žalobca faktúrou č. 0352019 zo dňa 16.07.2019 uplatnil za prenájom vozidla zn. Q. I. podľa zmluvy o nájme motorového vozidla č. XX/XXXX sumu vo výške 453,-eur voči poškodenému. K zániku záväzku z predmetnej faktúry došlo započítaním pohľadávky žalobcu z titulu nájomného za poskytnuté náhradné vozidlo oproti pohľadávke poškodeného v postavení postupcu z titulu odplatného postúpenia budúcej pohľadávky. Postúpená pohľadávka zo strany postupcu mala charakter budúcej pohľadávky,

keďže jej vznik bol viazaný na ďalšie právne úkony, ktoré sú obsahom predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 16.07.2019, a to odplatnosť postúpenia a vzájomné započítanie pohľadávok. Pokiaľ ide o samotný vznik práva na náhradu škody v podobe odčerpania majetkových hodnôt z majetkovej sféry, žalobca poukazuje v tejto časti na nesporný obsah dojednania zmluvy o postúpení pohľadávky z 16.07.2019 podľa bodu 5, podľa ktorého sa zmluvné strany dohodli, že ich vzájomné nároky (na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a na úhradu nájomného za náhradné vozidlo) sa podpisom tejto zmluvy započítavajú a žalobca si bude svoju pohľadávku podľa bodu 1 vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet. V nadväznosti na to možno konštatovať splnenie všetkých zákonom predpokladaných podmienok pre priznanie žalobou uplatneného práva ako práva na náhradu skutočnej škody podľa úpravy § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s § 4 ods. 1, 2 a § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, vo výške žalovanej istiny v sume 125,-eur. K tejto problematike žalobca poukázal na Uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17.01.2018, sp. zn. 3Cob/220/2017, v zmysle ktorého „Záver súdu, že nebol preukázaný vznik škody poškodeného t.j. zapltenie nájomného za požičanie vozidla, tak je potrebné vychádzať zo Zmluvy o postúpení z 2.4.2013, nakoľko predmetnou zmluvou došlo jednak k postúpeniu pohľadávky a zároveň k vysporiadaniu záväzkov medzi poškodeným ako nájomcom a žalobcom ako prenajímateľom. Tiež odvolací súd prisvedčil námietke odvolateľa, že úhradu nájomného supluje v tomto prípade samotné postúpenie. Je nesporné, že predmetná pohľadávka mohla byť predmetom postúpenia, pretože predmetom postúpenia bol nárok na náhradu škody, ktorý vznikol poškodenému ako následok dopravnej nehody. Súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný na podanie žaloby, keďže poškodený nemohol postúpiť právo na náhradu škody na žalobcu, ak mu samotná škoda ešte nevznikla. V prejednávanej veci je predmetom konania skutočná škoda podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení so zák. č. 381/2001 Z.z., t.j. náklady spojené s odstraňovaním dôsledkov poškodenia, medzi ktoré patrí aj prenájom náhradného motorového vozidla. Vzhľadom na uvedené a na skutočnosť, že nejde o pohľadávku, ktorá by nemohla byť predmetom postúpenia v zmysle § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka, odvolací súd dospel k záveru, že žalobca je aktívne legitimovaný a v konaní bol preukázaný vznik škody, ktorý spočíva v nákladoch na zapožičanie vozidla. Odvolací súd sa stotožnil s názorom žalobcu, že úhradu nájomného supluje v tomto prípade samotné postúpenie pohľadávky. Náklady poškodený ako nájomca náhradného vozidla voči svojmu veriteľovi ako prenajímateľovi nezaplatil, vysporiadaním záväzku však došlo k postúpeniu pohľadávky, v dôsledku čoho si žalobca uplatnil dlh od žalovaných.“ V danej veci je relevantná skutočnosť, že poškodený bol nútený v súvislosti so škodovou udalosťou zabezpečiť si náhradné vozidlo, čím mu vznikol záväzok voči prenajímateľovi preukazovaný vystavenou faktúrou, ktorý záväzok vysporiadal poškodený spôsobom nahrádzajúcim platenie - započítaním vzájomných pohľadávok s prenajímateľom, so súčasným postúpením práva poškodeného nájomcu uplatňovať si nárok z titulu nákladov na prenájom vozidla priamo prenajímateľom voči poisťovní. Tzn. že účastníci zmluvy o prenájme vozidla sa dohodli, že nájomca svoj záväzok zaplatiť nájomné a prenajímateľ svoj záväzok zaplatiť cenu za postúpenú budúcu pohľadávku vysporiadajú započítaním, aby sa tak predišlo dvojitému plneniu s negatívnym dopadom na postavenie poškodeného, ktorý by musel najskôr zaplatiť nájomné a následne po zinkasovaní ceny za postúpenie pohľadávky túto postúpiť prenajímateľovi ako postupníkovi. Započítanie je jedným zo spôsobov zániku pohľadávky veriteľa a záväzku dlžníka a dochádza k nemu bez toho, aby si navzájom veriteľ s dlžníkom poskytovali vzájomné plnenia, teda reálne by jeden druhému niečo platili, či už v hotovosti alebo bezhotovostne. Žalobca poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/49/2019, 14Cob/55/2019, zároveň predložil súdu rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.05.2019 sp. zn. 9Co/300/2018 a rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.09.2019 sp. zn. 8Co/132/2019, v ktorom súd v obdobnej veci medzi obdobnými stranami sporu dôvodil: „Krajský súd sa tak nestotožňuje s právnym názorom okresného súdu o nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu v prejednávanej veci. Táto legitimácia vyplýva, nielen zo zmluvy o postúpení pohľadávky, ale aj zo samotného správania sa žalovaného, ktorý časť poisťného plnenia zaplatil žalobcovi. Rovnako sa nestotožňuje s argumentáciou okresného súdu, že poškodený postupoval neexistujúcu pohľadávku. Na základe opakovaného dokazovania mal odvolací súd preukázané, že poškodený uhradil nájomné žalobcovi titulom zmluvy o nájme č. XXX/XXXX z 09.11.2018 formou započítania (čo je aj jeden zo zákonných spôsobov zániku záväzku, resp. spôsobov úhrady podľa § 580 OZ v spojení s § 581 ods. 3 Občianskeho zákonníka. V zmluve o postúpení pohľadávky sa zmluvné strany dohodli, že ich vzájomné nároky, a to nárok poškodeného na odplatu za postúpenie pohľadávky a nárok žalobcu na úhradu nájomného za náhradné vozidlo sa navzájom započítajú. Skutočnosť, že došlo k prevodu práva medzi žalobcom a poškodeným a súčasne k úhrade predmetnej faktúry započítaním, nespôsobuje rozpor s ust. § 524 OZ, či neexistenciu nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou

motorového vozidla. Zmluva o postúpení pohľadávky predstavuje to, že došlo k úhrade faktúry a zároveň k postúpeniu pohľadávky. Zákonný nárok na náhradu nákladov účelne vynaložených za prenájom náhradného vozidla voči žalovanému tak zostáva zachovaný, zmenila sa len osoba oprávnená domáhať sa uspokojenia predmetnej pohľadávky. Dlžníkom v tomto prípade je práve žalovaný nakoľko v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k úhrade faktúry a teda aj k vzniku škody. Takéto postúpenie pohľadávky ani podľa rozhodovacej praxe všeobecných súdov neodporuje zákonu. Išlo o odplatné postúpenie pohľadávky, v dôsledku čoho došlo k vzájomnému zápočtu práve nároku na úhradu fakturovaného nájomného s nárokom na zaplatenie odplaty za postúpenie a nie samotného nároku na náhradu škody, ktorý bol postúpený. Podľa zmluvy o postúpení pohľadávky poškodený tak v rámci jedného dokumentu súčasne uhradil predmetnú faktúru za nájom, čím došlo k vzniku škody a zároveň postúpil žalobcovi za odplatu svoj nárok na náhradu škody voči žalovanému, čím došlo k reálnemu úbytku v majetkovej sfére žalobcu.“ K nutnosti a účelnosti prenájmu náhradného vozidla : žalovaný v podanom odpore spochybňuje predložené čestné prehlásenie poškodeného, ako aj samotnú nevyhnutnosť nájmu a účelnosť nákladov na nájom náhradného vozidla. Argumentáciu žalovaného v tejto súvislosti považuje žalobca za účelovú a bezpredmetnú, keďže žalovaný touto argumentáciou spochybňuje samotnú potrebu využívania motorového vozidla poškodeným. Poškodený prišiel o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo nie vlastným zavinením, ale zavinením klienta žalovaného. Náhradné motorové vozidlo využíval poškodený na ten istý účel ako svoje vlastné vozidlo, a to primárne v súvislosti so zabezpečovaním svojich pracovných potrieb. Nie je preto možné od poškodeného spravodlivo požadovať, aby pre protiprávne konanie inej osoby bol obmedzený v užívaní svojho vlastníctva a aby upustil od svojho zaužívaného spôsobu fungovania. K výške denného nájomného za náhradné vozidlo : v oznámení o poistnom plnení žalovaný uviedol, že neprímerane účtovaná denná sadzba na náhradné vozidlo bola vzhľadom na typ požičaného vozidla upravená na 41,-eur s DPH/deň. K uvedenému postupu však žalovaný v rozpore so zákonom do dnešného dňa neposkytol podrobnejšie vysvetlenie a svoje tvrdenia nepreukázal žiadnym spôsobom. Poškodeným vozidlom bol R. Q., ktorý patrí do kategórie vozidiel vyššej triedy ako zapožičané náhradné vozidlo Q. I., ktoré možno zaradiť do kategórie strednej/ekonomickej triedy. Žalobca účtoval znížené denné nájomné vo výške 47,-eur, pričom táto cena je primeraná typu vozidla. Na porovnanie žalobca predložil cenník spoločnosti Náhradné vozidlo, s.r.o., z ktorého vyplýva štandardná denná sadzba nájomného za náhradné vozidlo Q. I. je vo výške 50,-eur. Z cenovej ponuky MIBACAR Žilina prenajíma vozidlá v ekonomickej triede od 110,-eur. Z judikatúry vyplýva, že poškodený nemá nijakú právnu povinnosť, na základe ktorej by mal po dopravnej nehode hľadať najlacnejšiu požičovňu alebo podrobne skúmať a porovnávať iné poistné podmienky, ktorými sa riadi požičiavanie automobilov u jednotlivých poisťovní. Skutočnou škodou je nájomné za prenajaté porovnateľné motorové vozidlo, nie aritmetický priemer, resp. individuálne výpočty poisťovní o možnej (predpokladanej) výške nájomného v náhodne vybranom okruhu požičovní prostredníctvom internetu (rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 06.06.2017, sp. zn. 27Cb/39/2012, rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 05.05.2015, sp. zn. 2Cob/134/2014). V čase uzavretia nájomnej zmluvy sa prenajímateľ a nájomca dohodli na podstatných náležitostiach a to predmete nájmu a výške nájomného. V čase uzavretia nájomnej zmluvy nájomca ani prenajímateľ zvyčajne nevedia, či bude poistná udalosť riešená ako totálna škoda alebo či dôjde k oprave poškodeného vozidla a ako dlho sa toto vozidlo bude nachádzať v autoservise, teda po aké časové obdobie bude poškodený reálne vylúčený z užívania svojho motorového vozidla, pričom len počas tejto doby je možné považovať náklady na nájom náhradného vozidla za nutne a účelne vynakladané. K účelnej dobe prenájmu náhradného vozidla : z oznámenia o poistnom plnení zo dňa 10.08.2019, ako aj z postupu žalovaného pri likvidácii poistnej udalosti a z podaného odporu vyplýva, že poistné plnenie bolo znížené okrem iného s poukazom na dobu prenájmu. Tento postup zo strany žalovaného však nebol nijako konkretizovaný, žalovaný sa v rámci procesnej obrany odvoláva na obvyklú dobu opravy poškodeného vozidla, pričom nie je zjavné, na základe akých kritérií a podkladov takúto obvyklú dobu určil. Žalovaný si svojvoľne určil dobu trvania nájmu, pričom takýto postup nemožno akceptovať. Pre posúdenie nutnosti a účelnosti prenájmu postačuje len to, že v dôsledku škodovej udalosti zavinennej klientom žalovaného nemohol poškodený používať svoje motorové vozidlo a na dobu jeho opravy si musel zapožičať náhradné vozidlo, čo bolo žalobcom v konaní preukázané. Náhradu nákladov vynaložených poškodeným za náhradné motorové vozidlo je potrebné považovať za škodu súvisiacu a vyvolanú poistnou udalosťou. Zároveň pri posudzovaní nutnosti a účelnosti nákladov vzniknutých z titulu nájmu náhradného vozidla je potrebné vychádzať z celkovej doby, počas ktorej bolo vozidlo poškodeného z dôvodu jeho opravy v autoservise, a tiež zo skúmania reálnej možnosti poškodeného užívať svoje motorové vozidlo, pričom táto doba bola predloženými dôkazmi zo strany žalobcu jednoznačne preukázaná. Žalovaný v oznámení o poistnom plnení odkázal na ukončenie opravy

poškodeného vozidla - deň 08.07.2019 (tento dátum je však nesprávny, nakoľko práve 08.07.2019 bolo poškodené vozidlo ešte len prijaté do autoservisu za účelom opravy a nebolo ešte opravené), pričom za relevantnú a účelnú dobu nájmu náhradného vozidla považuje iba dobu opravy vozidla v trvaní 8 dní. S týmto žalobca nesúhlasí, poukazuje na skutočnosť, že v prípade opravy poškodeného vozidla je jedným z pojmových znakov odplatnosť tohto záväzkového vzťahu, pričom oprava vozidla je ukončená až poskytnutím plnenia druhej zmluvnej strany, v danom prípade z titulu náhrady škody žalovaným. Keďže je bežnou praxou autoservisov vydať opravené motorové vozidlo poškodenému až po vydaní krycieho listu, resp. po poskytnutí poisťného plnenia poisťovňou, je dĺžka prenájmu náhradného vozidla v priamej úmere s promptnosťou šetrenia poisťnej udalosti a vydaním krycieho listu, ako tomu bolo aj v danom prípade. Až poskytnutím peňažného plnenia, ktoré zo sféry vplyvu poisťovne prejde do sféry vplyvu poškodeného, resp. autoservisu je škoda na poškodenom vozidle reparovaná, pretože samotným vystavením faktúry za opravu poškodeného vozidla poškodený ešte nemá okamžitú možnosť vrátiť náhradné vozidlo. Po pripísaní plnenia na účet autoservisu, tento informoval poškodeného o možnosti prevzatia opraveného vozidla a až potom bola reparovaná možnosť užívania predmetu vlastníctva. Z judikatúry vyplýva, že skutočnou škodou je vyplatené nájomné za prenajaté náhradné vozidlo, nie aritmetický priemer, prípadne individuálne výpočty zamestnanca či likvidátora žalovaného o možnej dobe trvania opravy poškodeného vozidla (k

uvedenému poukazuje žalobca na rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 04.04.2013, sp. zn. 27Cb/260/2011). Žalovaný vôbec neberie do úvahy reálnu dobu, počas ktorej bol poškodený v dôsledku ním nezavineného konania vylúčený z užívania svojho vozidla. Poškodený v danom prípade nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť priebeh a dobu trvania opravy poškodeného vozidla, resp. jeho zotrvanie v autoservise. Bezodkladne po tom, ako bol poškodený informovaný o možnosti prevzatia opraveného vozidla, si toto aj vyzdvihol a náhradné vozidlo vrátil hneď, ako mu bolo opravené vozidlo vydané autoservisom. Okrem toho je postup prác v servise závislý aj od ďalších faktorov, akými sú napríklad počet objednávok, personálne obsadenie a technická vybavenosť servisu, pričom ide o objektívne okolnosti, ktoré nie sú závislé od vôle a konania poškodeného. Argumentácia žalovaného je neprijateľná, keďže autoservis nevydá zákazníkovi opravené motorové vozidlo, pokiaľ nemá k dispozícii aspoň krycí list alebo poisťné plnenie za opravu. Poškodený žiadnym spôsobom neprispel k navýšeniu nákladov zapožičania náhradného motorového vozidla a nie je možné od neho spravodlivo požadovať, aby ako účastník škodovej udalosti, ktorú nezavinil, disponoval dostatočnou hotovosťou na vyplatenie nákladov opravy servisu v hotovosti len za účelom, aby skrátil dobu zapožičania náhradného motorového vozidla. Náklady na prenájom náhradného motorového vozidla je nevyhnutné považovať za účelne vynaložené až do momentu reálneho odovzdania opraveného vozidla. Je plne akceptovateľné trvanie nájmu náhradného vozidla v čase od 08.07.2019 do 16.07.2019, čo nebolo spôsobené vinou poškodeného, ale konaním žalovaného a táto skutočnosť nemôže byť v nijakom prípade na úkor poškodeného, ktorý objektívne potreboval náhradné vozidlo až do dátumu odovzdania jeho vozidla z opravovne. V tomto smere žalobca poukazuje na argumentáciu súdu v bode 21. predloženého rozhodnutia sp. zn. 14Cob/55/2019. K poplatku za pristavenie a prevzatie vozidla : čo sa týka poplatku vo výške 30,-eur, tento je všeobecne paušalizovaný ako jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla, teda ide o náklady spojené s prenájomom náhradného vozidla. Dojednanie poplatku bolo priamo súčasťou zmluvy o nájme č. XX/XXXX, okrem toho je poplatok žalobcom účtovaný v rámci každého prenájmu a ak si poškodený prenajme vozidlo od žalobcu, musí vynaložiť náklady aj v tomto rozsahu, z čoho vyplýva, že poplatok tvorí súčasť skutočnej škody. Predmetné krátenie poplatku nebolo podporené nijakým dôkazom ani argumentáciou a preto považujú toto krátenie za svojvoľné a neopodstatnené konanie žalovaného. Poplatok 30,-eur predstavuje náklady, ktoré nepochybne vznikli v priamej príčinnej súvislosti s poisťnou udalosťou, v dôsledku ktorej vznikla škoda na vozidle, ktoré bolo predmetom opravy a nebyť tejto poisťnej udalosti ku vzniku týchto nákladov by vôbec nedošlo. Vo vzťahu k vyhodnoteniu účelnosti a nutnosti vynaloženia týchto nákladov poukazujú na závery vyplývajúce z rozsudku Krajského súdu Žilina sp. zn. 13Cob/110/2017 zo dňa 22.11.2017, podľa ktorých: „Súdna prax považuje za skutočnú škodu nielen prípady zmenšenia majetku, ale i prípady akýchkoľvek nákladov vynaložených so vznikom alebo zabezpečením škody. Poškodený prišiel o možnosť užívať svoje motorové vozidlo v dôsledku dopravnej nehody, v konečnom dôsledku z titulu dopravnej nehody bol poškodenému vnútený stav, keď nemožnosť užívať vlastné motorové vozidlo riešil požičaním náhradného vozidla a cenu za nájom požičaného vozidla po dobu opravy svojho vozidla, ktorú vyplatil a uplatňoval v súdnom spore, ktorá cena zodpovedala výdavkom, ktoré poškodenému, resp. jeho právnenému predchodcovi vznikli, a ktoré by inak nenastali, ak by mohol užívať svoje vlastné vozidlo. Skutočnou škodou je aj majetková ujma reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutne vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do pôvodného stavu, prípadne aby boli v peniazoch vyvážené dôsledky toho, že na vrátenie do pôvodného stavu

nebolo možné zabezpečiť hneď.“ K uplatnenému úroku z omeškania - právny názor žalovaného vo vzťahu k uplatnenému úroku z omeškania s poukazom na označené rozhodnutie Najvyššieho súdu SR je nesprávny. Žalovaný nesplnil svoje povinnosti v zmysle ust. § 11 ods. 6 zákona o PZP. Šetrenie poistnej udalosti bolo ukončené dňa 09.12.2019, ktoré bolo žalobcovi oznámené listom zo dňa 10.12.2019. Žalobcovi však neboli riadne a náležite vysvetlené dôvody, pre ktoré žalovaný znížil poistné plnenie s poukazom na § 11 ods. 6 písm. b) zákona o PZP, keďže v oznámení zo dňa 10.12.2019 žalovaný len stručne uviedol o aké náklady krátil poistné plnenie bez toho, že by objektívne vysvetlil skutočnosti, z ktorých vychádzal a na základe ktorých stanovil výšku poistného plnenia. V dôsledku nesplnenia uvedenej povinnosti je s poukazom na ust. § 11 ods. 8 zákona o PZP povinný zaplatiť aj úroky z omeškania podľa ust. § 517 ods. 2 OZ. Ukončenie prešetrovania poistnej udalosti žalovaného v lehote stanovenej v § 11 ods. 6 zákona o PZP ho nezbujuje zodpovednosti za oneskorené plnenie, ktorého splnatosť je stanovená v § 11 ods. 7 zákona o PZP po uplynutí 15 dní od skončenia prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi. Ustanovenie § 11 ods. 8 zákona o PZP upravuje výlučne následky nesplnenia povinnosti podľa odseku 6, teda sankcionuje neskoré prešetrenie a vybavenie poistnej udalosti, avšak nezbujuje žalovaného povinnosti platiť úroky z omeškania za oneskorené plnenie podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP v spojení s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Výklad, v rámci ktorého by nebolo možné zo strany poškodeného, resp. jeho právneho nástupcu, v prípade uplatnenia si skráteného poistného plnenia priznať v prebiehajúcom sporovom konaní úroky z omeškania, by bol v rozpore so zmyslom a účelom zákona o PZP. Zmyslom označenej právnej úpravy nie je formalizovanie postupu poisťovne, ale zabezpečenie rýchlej a efektívnej ochrany poškodeného. Opačný výklad tohto ustanovenia by umožňoval oddialenie plnenie poisťovne často bez právne relevantných dôvodov a bez rizika takýto postup kompenzovať sankciou v podobe úrokov z omeškania, poukazať na názor (s ktorým sa žalobca v celom rozsahu stotožňuje) vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.09.2019 sp. zn. 8Co/132/2019, kde pri obdobných skutkových okolnostiach súd konštatoval, že: „Podľa názoru odvolacieho súdu sa ustanovenie § 11 ods.8 z.č.381/2001 Z. z. týka len prípadu omeškania poisťovateľa s plnením jeho nepeňažnej povinnosti podľa § 11 ods.6 predmetného zákona riadne a včas začať a skončiť prešetrovanie poistnej udalosti a jeho výsledky riadne oznámiť poškodenému. Nezaobera sa naopak omeškaním poisťovateľa so splnením jeho inej právnej povinnosti peňažného charakteru a to včas a riadne poskytnúť poškodenému plnenie náhrady škody, ktoré poisťovateľovi žalobca riadne preukázal. Ustanovenie § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. nevylučuje vznik nároku poškodeného na úrok z omeškania pri samotnom omeškaní s poskytnutím peňažného plnenia náhrady škody zo strany poisťovateľa, a preto nie je možné na základe tohto ustanovenia v takomto prípade nárok na úrok z omeškania u poškodeného vylúčiť. Predmetné ustanovenie neurčuje, že poškodený má nárok na úrok z omeškania len v prípade v ňom uvedenom. Pri akceptácii názoru vysloveného v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 145/2017 by v zásade poisťovňa bola hrozbou sankcie v podobe úroku z omeškania motivovaná iba k splneniu svojich nepeňažných povinností riadne prešetriť poistnú udalosť a výsledok oznámiť poškodenému, no nie k plneniu svojej povinnosti peňažného charakteru poskytnúť poistné plnenie.

5. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 10.02.2021, na ktorom vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti strán sporu s poukazom na ust. § 1 ods. 1 písm. p) vyhlášky MS SR č. 24/2021 Z.z., podľa ktorej v čase mimoriadnej situácie alebo núdzového stavu sa vykonávajú pojednávania, hlavné pojednávania a verejné zasadnutia v týchto veciach: p) konanie v civilnom sporovom konaní a v civilnom mimosporovom konaní, ak strany sporu alebo účastníci konania súhlasili s pojednávaním v ich neprítomnosti. Právny zástupca žalobcu súhlasil s pojednávaním dňa 10.02.2021 v neprítomnosti. Právny zástupca žalovaného súhlasil s pojednávaním dňa 10.02.2021 v neprítomnosti.

6. Podľa článku 8 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

7. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

8. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

9. Podľa § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka, postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.

10. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

11. Podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka, z postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

12. Podľa § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

13. Podľa § 4 ods. 1, 2 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla:

(1) Poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

(2) Poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu

a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení,

b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí,

c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nespĺnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie,

d) ušlého zisku.

14. Podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovým vozidlo: Poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

15. Podľa § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. ak poisťovateľ nespĺní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu. (ustanovenie odkazuje na § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka).

16. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

17. Podľa § 442 ods. 1 zákona č. 40/1964 Občianskeho zákonníka (ďalej iba „OZ“) uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

18. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že dňa 04.07.2019 došlo k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle značky R. Q., EČV: W. XXEY, ktoré v čase dopravnej nehody patrilo poškodenému spoločnosti E.. O. H., J..S..Z.. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla Z. I., EČV : B. XXXCU, ktoré v čase dopravnej nehody bolo povinne zmluvne poistené u žalovaného. Poškodený následne postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému na žalobcu.

Uvedené skutkové okolnosti boli nesporné podľa § 151 ods. 1 CSP, pričom zároveň v konaní neexistovala dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti, v nadväznosti na čo súd z týchto vychádzal v súlade s úpravou § 186 ods. 2 veta prvá CSP. Súd posúdil, že v dôsledku zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 16.07.2019 je daná aktívna legitímácia žalobcu, pričom postúpená pohľadávka mala charakter budúcej pohľadávky, keďže jej vznik bol viazaný na ďalšie právne úkony, ktoré sú obsahom danej zmluvy, a to odplatnosť postúpenia a vzájomné započítanie pohľadávok. Postúpenie bolo oznámené listom zo dňa 16.07.2019. Zo zmluvy o postúpení zo dňa 16.07.2019 nepochybne vyplýva predmet - pohľadávka vo výške 453,-eur voči žalovanému, pričom postúpenie v zmysle bodu 4 je odplatné za odplatu vo výške 453,-eur, ktorá zodpovedá faktúre č. 0352019. V bode č. 5. zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že si vzájomné nároky - úhrada odplaty a úhrada nájomného, započítavajú. Z toho dôvodu súd posúdil, že je daná aktívna legitímácia žalobcu (takýto názor vyslovený aj v obdobných veciach v rozhodnutí Krajského súdu Žilina sp. zn. 9Co/300/2018, 13Cob/49/2019, 14Cob/55/2019, 8Co/132/2019..).

19. Pokiaľ ide o pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného, táto je daná a nesporne vyplýva zo skutočností, že k vzniku spôsobenej škody došlo prevádzkou motorového vozidla v rozhodnom čase poisteného u žalovaného. Pasívna vecná legitímácia žalovaného vyplýva priamo z ust. § 15 zákona č. 381/2001 Z.z., podľa ktorého poisťovateľ, t.j. žalovaný uhrádza poškodenému náhradu škody.

20. Zároveň nebolo sporné, že poškodený dňa 08.07.2019 uzavrel zmluvu o nájme č. XX/XXXX, na základe ktorej si prenajal motorové vozidlo na obdobie od 08.07.2019 do 16.07.2019. Po skončení doby nájmu vystavil prenajímateľ nájomcovi faktúru č. 0352019 za prenájom vozidla v dĺžke 9 dní, čo pri dojednanej výške denného nájomného 47,- eur spolu s jednorazovým poplatkom za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla vo výške 30,-eur, predstavovalo celkovú sumu za prenájom 453,-eur. Zo zmluvy o nájme je zrejmé, že bolo prenajaté vozidlo Q. I., EČV: W. XXXHU.

21. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobca vyzval žalovaného listom zo dňa 16.07.2019 na náhradu škody na základe zmluvy o postúpení pohľadávky a to vo výške 453,-eur, pričom uvedené si uplatnil v zmysle § 15 zákona č. 381/2001 Z.z. Z listu žalovaného zo dňa 10.08.2019 vyplýva, že mu poukazuje náhradu škody za prenájom vozidla vo výške 328,-eur, pričom mu priznal náhradu za nájom za 8 dní, vo výške denného nájomného 41,-eur. Žalovaný v tomto liste uviedol, že zapožičanie náhradného vozidla priznané do ukončenia opravy poškodeného vozidla 08.07.2019 t.j. 8 dní, neprimerane účtovaná denná sadzba na náhradné vozidlo vzhľadom na typ požičaného upravená na 41,-eur s DPH/deň.

22. Medzi stranami nebolo sporné, že došlo k dopravnej nehode, a teda ku škode na vozidle zn. R. Q.. Spornou skutočnosťou zostala doba nájmu, výška denného nájmu a poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla vo výške 30,-eur.

23. Čo sa týka námietky žalovaného o vade žaloby z dôvodu absencie náležitostí vyžadovaných ustanovením § 132 CSP, aj napriek jej irelevancii, súd uvádza, že žalovaný uvedené argumentuje aj v iných konaniach, ktorá skutočnosť je súdu známa z jeho úradnej činnosti. Jedná sa o argumentáciu účelovú, bez akéhokoľvek dopadu na prejednanú vec. Rozsah opísania rozhodujúcich skutočností, opierajúcich sa o predložené listinné dôkazy, v žalobe, je pre zistenie skutkového stavu dostatočný, žaloba je preto formálne spôsobilou, spĺňa kritéria predmetného procesného zákonného ustanovenia.

24. Čo sa týka doby nájmu : poškodený si na základe zmluvy o nájme zo dňa 08.07.2019 prenajal od prenajímateľa náhradné motorové vozidlo na obdobie od 08.07.2019 do 16.07.2019, teda na obdobie 9 dní. Pokiaľ žalovaný namietal, že doba nájmu prináleží iba za 8 dní - v oznámení o poistnom plnení zo dňa 10.08.2019 poukázal, že do ukončenia opravy poškodeného vozidla 08.07.2019 - súd uvádza, že tento dátum je nesprávny, pretože v tento deň bolo len poškodené vozidlo prijaté do autoservisu. Z predložených listinných dôkazov zo strany žalobcu vyplýva, že celková doba nájmu zodpovedá dobe, po ktorú bolo vozidlo poškodeného v autoservise až do doručenia krycieho listu. Súd teda vychádzal a považuje za opodstatnenú dobu nájmu za prenájom náhradného motorového vozidla od 08.07.2019 do 16.07.2019, teda za 9 dní a to tak, ako vyplýva zo zmluvy o nájme zo dňa 08.07.2019, z protokolu o prenájme náhradného vozidla zo dňa 08.07.2019, čestného prehlásenia poškodeného zo dňa 16.07.2019, v ktorom sa vyjadril, že mal prenajaté náhradné vozidlo zn. Q. I. od 08.07.2019 do 16.07.2019, teda v trvaní 9 dní z dôvodu, že jeho vozidlo bolo po poistnej udalosti č. XXXXXXXXXXXX v autoservise až do doručenia krycieho listu poisťovňou. Zároveň poškodený prehlásil, že v uvedenom

období nemal k dispozícii iné vhodné vozidlo a prenájom náhradného vozidla bol pre neho nevyhnutný z dôvodu zabezpečenia podnikateľskej činnosti. Zároveň z potvrdenia autoservisu zo dňa 31.08.2020 vyplýva, že poškodené vozidlo bolo po poistnej udalosti prevzaté do autoservisu za účelom opravy dňa 08.07.2019, po ukončení opravy a doručení krycieho listu zo strany poisťovne dňa 16.07.2019 bolo poškodené vozidlo odovzdané držiteľovi. Táto doba nájmu bola jednoznačne preukázaná v dĺžke 9 dní, t.j. od 08.07.2019 do 16.07.2019. Pokiaľ žalovaný namietal dobu nájmu (že prináleží iba za 8 dní), bolo jeho procesnou povinnosťou okrem popretia skutkových tvrdení produkovať aj vlastné tvrdenia a tieto svoje tvrdenia aj preukázať, čo však žalovaný neučinil. Krátenie doby nájmu zo strany žalovaného nebolo podložené žiadnymi dôkazmi, išlo krátenie doby nájmu bez náležitého zdôvodnenia, svojvoľným určením zo strany žalovaného. Žalovaný nenavrhol žiadne dôkazy na preukázanie opaku. Nepostačuje iba samotné namietanie bez relevantného zdôvodnenia a preukázania.

25. Zároveň súd konštatuje, že do momentu, kým poisťovateľ poškodenému neoznámí, že ide o totálnu škodu a v akej výške mu poistné plnenie poskytne, odo dňa nasledujúceho po tomto oznámení, resp. po ukončení opravy, poškodený má nárok na náhradné vozidlo a až od toho momentu nevzniká mu právo na náhradu škody vzniknutej v súvislosti s ďalším prenájomom náhradného motorového vozidla. (obdobný názor vyslovený v rozhodnutí KS v Bratislave zo dňa 09.06.2015, sp.zn. 1Cob/85/2015).

26. Pokiaľ žalovaný namietal, že v zmluve o nájme bol uvedený nájom od 08.07.2019 do 16.07.2019, pričom pri uzavretí zmluvy nemohli zmluvné strany vedieť, kedy bude doručený krycí list žalovaného, teda uvedenie presného dátumu skončenia nájmu - k uvedenému súd uvádza, že v danom prípade žalobca poskytne, prenajme náhradné vozidlo na základe zmluvy o nájme na dobu, ktorá nie je vopred známa, keďže nie je známa dĺžka trvania opravy a podobne (teda po aké časové obdobie bude poškodený reálne vylúčený z užívania svojho motorového vozidla, pričom len počas tejto doby je možné považovať náklady za nájom náhradného vozidla za nutne a účelne vynaložené), pričom dátum vrátenia vozidla sa do zmluvy vписuje po ukončení nájmu. V zmluve o nájme sa zmluvné strany dohodli na podstatných náležitostiach a to predmete nájmu, výške nájomného, zmluva je podpísaná oboma zmluvnými stranami. Žalovaný aj namietal, že nie je zrejmé, kto zmluvu o nájme za prenajímateľa a nájomcu uzatvára. Nenavrhol však vykonanie žiadnych dôkazov na preukázanie opodstatnenosti jeho námietok. Zmluvu o nájme za žalobcu ako prenajímateľa podpísala oprávnená osoba konať v mene žalobcu a za poškodeného (E.. O. H. J..S..Z..) zmluvu o nájme konateľ, súd mal zistené z obchodného registra, že nájomca (poškodený) má len jedného konateľa. Súd poukazuje na to, že poškodený ani nie je stranou sporu a z ničoho nevyplýva, že by poškodený namietal zmluvu o nájme, resp. zmluvu o postúpení pohľadávky. Žalovaný pred podanou žalobou komunikoval o danom nároku výlučne so žalobcom, akceptoval žalobcu ako oprávnenú osobu uplatňujúcu si daný nárok a žalovaný dokonca žalobcovi adresoval oznámenie o poistnom plnení. Zároveň poistné plnenie žalovaný poskytol na účet žalobcu.

27. Spornou skutočnosťou medzi stranami bola aj výška denného nájmu. Čo sa týka ceny denného nájmu za prenájom náhradného motorového vozidla, v zmluve o nájme bola medzi zmluvnými stranami dohodnutá výška denného nájmu 47,-eur na deň. Žalobca predložil na preukázanie ceny nájmu cenníky iných požičovní (č.l. 81-83). Žalobca predložil cenník od 11/2018, z ktorého vyplýva cena nájmu za prenajaté vozidlo Q. I. výške 50,-eur a jednorázový poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla vo výške 30,-eur. Zároveň žalobca predložil cenovú ponuku, cenník autopožičovne MIBACAR Žilina, z ktorého vyplýva dokonca vyššia výška denného nájmu. Súd poukazuje na to, že v danom prípade nebola vopred známa dĺžka trvania nájmu, v zmluve o nájme bola riadne dohodnutá cena za deň bez ohľadu na dĺžku trvania nájmu, teda bez ohľadu, či vozidlo bude prenajaté len niekoľko hodín, či niekoľko dní. Súd zároveň poukazuje na to, že poškodený nemá nijakú povinnosť, na základe ktorej by mal po dopravnej nehode hľadať najlacnejšiu požičovňu, nemá povinnosť si prenajať najlacnejšie vozidlo v danom regióne, vykonávať šetrenie a porovnávanie cien požičovní, obzvlášť v situácii, kedy v dôsledku škodovej udalosti zapríčinenej klientom žalovaného je obmedzený v užívaní svojho vlastného vozidla. Súd posúdil, že cena 47,-eur na deň je obvyklá, primeraná. Poškodený riadne v písomnej forme uzavrel zmluvu o nájme a dohodol výšku nájomného, ktorú súd vzhľadom na vykonané dokazovanie nemal dôvod spochybňovať a považovať za neprimeranú.

28. Z listu žalovaného zo dňa 10.08.2019 vyplýva, že bola zo strany žalobcu neprimerane účtovaná denná sadzba na náhradné vozidlo, vzhľadom na typ požičaného bola preto upravená na 41,-eur s DPH na deň. Z ničoho relevantného však nevyplýva, prečo žalovaný priznal práve sumu 41,-eur

s DPH na deň. Súd musí konštatovať, že je bežnou praxou poisťovní (nielen žalovaného) znižovať požadované plnenie od poškodených a mnohokrát bez relevantných podkladov. Súd konštatuje, že žalovaný žiadnym relevantným spôsobom nepreukázal, na základe čoho určil denný nájom vo výške 41,-eur s DPH na deň. Ním určenú cenu súd posúdil ako svojvoľné stanovenie ceny denného nájmu. Žalovaný teda nepreukázal, ako určil cenu denného nájmu náhradného vozidla tak, ako to uviedol v oznámení zo dňa 10.08.2019. Súd zároveň poukazuje na to, že podľa ustálenej súdnej praxe poškodený nemá nijakú povinnosť, na základe ktorej by mal po dopravnej nehode hľadať najlacnejšiu požičovňu alebo podrobne skúmať a porovnávať iné poisťné podmienky, ktorými sa riadi požičovanie automobilov u jednotlivých poisťovní. Skutočnou škodu podľa ustálenej súdnej praxe je nájomné za prenajaté porovnateľné motorové vozidlo, nie aritmetický priemer, resp. individuálne výpočty poisťovne o možnej (predpokladanej) výške nájomného v náhodne vybratom okruhu požičovní prostredníctvom internetu... (rozsudok OS BA I zo dňa 06.06.2017, č.k. 27Cb/39/2012, rozs. KS v BA zo dňa 05.05.2015, sp.zn. 2Cob/134/2014...).

29. Súd zároveň posúdil, že aj jednorazový poplatok 30,-eur účtovaný prenajímateľom za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla (v zmluve o nájme dohodnutý vo výške 30,-eur) je opodstatneným nákladom, bol riadne dojednaný v zmluve o nájme, vyplýva aj z cenníka žalobcu (č.l. 83), ide o poplatok súvisiaci s prenájomom vozidla. Žalovaný tento poplatok nepriznal, uvedené nepriznanie poplatku žiadnym spôsobom žalovaný nezdôvodnil. Súd poukazuje na to, že poplatok je všeobecne paušalizovaný ako jednorazový poplatok za: pristavenie a prevzatie vozidla, teda ide o náklady spojené s prenájomom vozidla, uvedený poplatok bol vopred známy, v zmluve o nájme riadne dohodnutý, vyplýva aj z cenníka žalobcu, a preto žalovaný je povinný ho uhradiť. Nárok žalobcu na jednorazový poplatok vo výške 30,-eur je teda dôvodný, opodstatnený.

30. Pokiaľ žalovaný namietal účelnosť vynaložených nákladov za prenájom náhradného motorového vozidla, súd uvádza, že nutnosť a účelnosť vynaložených nákladov spojených so zabezpečením náhradného motorového vozidla za dobu opravy poškodeného vozidla z titulu škodovej udalosti, ktorá bola zavinená klientom žalovaného, bola žalobcom preukázaná. Poškodený, teda právny predchodca žalobcu z titulu škodovej udalosti nemohol svoje motorové vozidlo užívať a dôvodne si zabezpečil náhradné vozidlo, preto aj náklady spojené so zabezpečením tohto náhradného vozidla, a to nájomné, patrí do právneho nároku poškodenia. Poškodený bol nútený vynaložiť náklady súvisiace so zabezpečením motorového vozidla spôsobom jeho prenájomu, keďže po dobu opravy nemohol používať svoje motorové vozidlo. Škoda v tejto súvislosti vzniknutá na strane poškodeného, je škodou v rozsahu účelne vynaložených nákladov na nájom tohto náhradného motorového vozidla. Skutočnou škodou bolo nájomné za prenajaté motorové vozidlo, k prenájomu ktorého bol poškodený donútený poisťnou udalosťou, za ktorú zodpovedá klient žalovaného. Škoda spočívajúca v tom, že poškodený vynaložil náklady na zapožičanie osobného automobilu, ktorý nemohol používať v dôsledku poškodenia, je potrebné považovať za skutočnú škodu, ktorú je škodca povinný nahradiť v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov. Náhrada nákladov za používanie motorového vozidla nereparuje poškodenému stav, keď nemohol z titulu poisťnej udalosti používať svoje motorové vozidlo. Pokiaľ išlo o výšku nákladov z titulu doby nájmu na zapožičanie náhradného motorového vozidla, tak za skutočnú škodu spočívajúcu v nákladoch na zapožičanie prenájom náhradného motorového vozidla sa považujú náklady, ktoré boli nutne a účelne vynaložené na požičanie náhradného vozidla. Poškodený, právny predchodca žalobcu preukázal, že z titulu poisťnej udalosti nemohol svoje motorové vozidlo používať. Toto sa nachádzalo v oprave, a preto počas celej nevyhnutnej doby, počas ktorého bolo vozidlo v oprave, bol poškodený nútený vynaložiť náklady za nájom náhradného motorového vozidla, ktoré náklady boli nutne a účelne vynaložené, a ktoré by inak nevznikli, ak by poškodený mohol používať svoje vlastné vozidlo. Je nepochybné, že žalovaný v rámci povinne zmluvného poistenia je povinný nahradiť žalobcovi náklady spojené s prenájomom náhradného vozidla, keďže poškodené vozidlo bolo poškodené v dôsledku dopravnej nehody spôsobenej vozidlom poisteným u žalovaného. Súd má za to, že nepochybné ide o náklady vynaložené nutne, keďže poškodený si prenajal vozidlo v dôsledku poškodenia jeho vlastného vozidla. K dôvodnosti a účelnosti samotného prenájomu náhradného vozidla súd konštatuje, že poškodený je ten, ktorý bol následkom škodovej udalosti, ktorú sám nespôsobil, ukrátený na svojom majetku a musel znášať jeho následky spojené so zabezpečením náhradného vozidla, obstaraním jeho opravy a prevzatia.

31. Súd poukazuje na to, že bolo procesnou povinnosťou žalovaného okrem samotného popretia skutkových tvrdení žalobcu podľa § 151 ods. 1 CSP, preukázať svoje vlastné tvrdenia o dôvodnosti

ním určenej ceny denného nájomného, ktoré priznal poškodenému. To žalovaný v konaní neučinil, čím neuniesol dôkazné bremeno skutkových tvrdení uvádzaných v rámci svojej procesnej obrany. Súd zdôrazňuje, že dôkazné bremeno k tvrdeniam, ktoré žalovaný uvádzal v rámci svojej procesnej obrany, ťažilo žalovaného, ktorý tieto tvrdenia v rámci vymedzenia prostriedkov procesnej obrany uplatnil. Žalobca riadne preukázal dôvodnosť, opodstatnenosť svojho nároku a primeranosť výšky denného nájomného za obdobie 9 dní a dôvodnosť uplatneného jednorazového poplatku. Uplatnenie prostriedkov procesnej obrany - popretie skutkových tvrdení protistrany podľa § 151 ods. 2 CSP je nerozlučne spojené so splnením dôkaznej povinnosti podľa článku 8 CSP, teda s označením alebo s predložením dôkazov o obsahu uvedeného popretia. Uvedené tvrdenia žalovaného zostali výlučne v rovine nepreukázaných tvrdení.

32. Súd posúdil, že cena denného nájmu uplatnená vo výške 47,-eur (tak ako bola dojednaná v zmluve o nájme) je primeraná a to s poukazom na predložený cenník žalobcu, ako aj s poukazom na výšku nájomného iných požičovní, z ktorých vyplýva aj vyššia výška nájomného. Poškodený riadne v písomnej forme uzavrel zmluvu o nájme a dohodol s prenajímateľom výšku denného nájomného, ktorú súd nemal dôvod spochybňovať, považovať za neprimeranú alebo neobvyklú. Teda suma denného nájomného vo výške 47,-eur za dobu nájmu od 08.07.2019 do 16.07.2019, t.j. 9 dní predstavuje sumu 423,-eur plus jednorázový poplatok vo výške 30,-eur, žalobcom uplatnená suma predstavuje 453,-eur (z ktorej súd vychádzal s poukazom na ust. § 216 ods. 1 CSP), pričom žalovaný uhradil sumu 328,-eur, žalobca má tak nárok na zaplatenie sumy 125,-eur, preto súd žalobe v tejto časti vyhovel a to tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku (I. výrok). Pohľadávka vo výške 125,-eur bola uplatnená dôvodne a toto právo bolo žalobcovi ako subjektu aktívne vecne legitimovanému priznané ako právo na náhradu škody podľa § 15 ods. 1 v spojení s § 4 ods. 1, 2 zák. č. 381/2001 Z.z. a podľa všeobecných hmotno-právnych ustanovení vyplývajúcich z úpravy § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, na základe skonštatovania súdu vychádzajúceho z výsledkov vykonaného dokazovania vyhodnotených podľa § 191 CSP.

33. Žalobca si uplatnil aj úroky z omeškania od 23.08.2019 do zaplatenia. Listom zo dňa 10.08.2019 oznámil žalovaný žalobcovi, že dňa 07.08.2019 ukončili šetrenie poisťnej udalosti, zároveň žalovaný oznámil výšku poisťného plnenia a uviedol dôvody, pre ktoré poisťné plnenie znížil, zároveň poukázal žalobcovi sumu 328,-eur. Dňom 08.08.2019 tak začala plynúť 15-dňová lehota, ktorá uplynula dňa 22.08.2019. Žalovaný namietal, že nárok na úrok z omeškania žalobcovi neprináleží, nakoľko žalovaný si splnil povinnosť voči poškodenému a poukázal zároveň na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/145/2017.

34. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný si splnil povinnosti v zmysle § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. v zákonom určenej lehote. Poisťnú udalosť zlikvidoval a poskytol poisťné plnenie a taktiež aj informoval poškodeného, resp. žalobcu o dôvodoch poskytnutého poisťného plnenia a o spôsobe výpočtu poskytnutého plnenia. To, že žalovaný neodôvodnil zníženie poisťného plnenia podľa predstáv žalobcu, nemožno vykladať spôsobom, že by si túto povinnosť nesplnil, a teda sa dostal do omeškania.

35. Súd v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR zo dňa 22.11.2018 sp. zn. 3Cdo/145/2017, zo dňa 27.05.2020 sp. zn. 7Cdo/109/2018, ako aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 26.02.2019, sp. zn. 1Cdo/212/2017, keď predmetom prieskumu dovolacieho konania bola práve právna otázka dôsledkov omeškania poisťovateľa s poskytnutím plnenia podľa § 11 ods. 7 a 8 zákona č. 381/2001 Z.z. (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/145/2017 z 22.11.2018, v zmysle ktorého peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania upravená v § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a) alebo b) zákona č. 381/2001 Z.z., účelom ktorej je ochrana poškodeného, aby poisťovňa pod následkom tejto sankcie nezostala nečinná, aby bola nútená oznámiť v lehote 3 mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poisťnej udalosti). Zákonodarca totiž v § 11 ods. 8 uvedeného zákona jasne a zreteľne formuluje podmienku, v zmysle ktorej je poisťovateľ povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu. Je tomu tak v prípade, ak si poisťovateľ nesplní povinnosť podľa § 11 ods. 6 uvedeného zákona. Najvyšší súd SR vyslovil vo svojich rozhodnutiach záver, že omeškание poisťovateľa v zmysle § 11 ods. 8 cit. zákona vzniká len ako dôsledok porušenia jeho povinnosti podľa § 11 ods. 6 cit. zákona. Dovolací súd skonštatoval, že ustanovenie § 11 cit. zákona sa týka výlučne nesplnenia povinnosti poisťovateľa, ktorá mu bola uložená v súvislosti so šetrením poisťnej udalosti na základe oznámenia poškodeného. Zákonodarca totiž jasne a zreteľne v § 11 ods. 8 formuluje podmienku, v zmysle ktorej poisťovateľ je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného

predpisu. Je tomu tak v prípade, ak si poisťovateľ nesplní povinnosť podľa § 11 ods. 6 uvedeného zákona. Z dikcie tohto ustanovenia je zrejmé, že zákonodarca povinnosti poisťovateľa viaže výlučne vo vzťahu k prešetrovanej poisťnej udalosti (obdobný názor vyslovili aj sudy nižšieho stupňa, napr. rozhodnutie KS v Trenčíne sp.zn. 6Co/58/2019, KS v Trnave sp.zn. 26Co/233/2017...). S poukazom na uvedené nebol dôvod odkloniť sa od daných záverov Najvyššieho súdu SR. Súd posúdil, že žalovaný splnil svoje povinnosti v zmysle § 11 ods. 6 cit. zákona, a preto žalobcovi nevznikol nárok na úroky z omeškania.

36. Zároveň súd poukazuje aj na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 228/2020 zo dňa 26.05.2012 (odsek 22 odôvodnenia)...k tvrdeniam žalobcu uvedeným v odvolaní a odôvodnení žaloby v celom rozsahu zaujal stanovisko v tejto veci Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/145/2017 zo dňa 22.11.2018 bod 16.3, keď uviedol, že žalovaná si svoju povinnosť ako poisťovateľ podľa § 11 ods. 6 zák. č. 381/2001 Z.z. splnila, nebola preto povinná uhradiť žalobcovi ako poškodenému úroky z omeškania. Do omeškania by sa dostala s plnením náhrady škody až vtedy, ak by po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody neuhradila v lehote určenej súdom priznanú náhradu škody žalobcovi podľa ust. § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z.

37. Na základe týchto uvedených skutočností súd žalobu žalobcu v časti uplatnených úrokov z omeškania zamietol a to tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku (II. výrok).

38. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (CSP), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

39. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

40. Podľa článku 4 ods. 1 a 2 : (1) Ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. (2) Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

41. S poukazom na to, že žalobca bol v spore úspešný v rozsahu istiny a neúspešný iba v nepatrnej časti, čo sa týka úrokov z omeškania, preto súd rozhodol tak, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% a to tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku (III. výrok).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.